C U R T E A D E A P E L B Ă L Ţ I

Dosarul nr. 1r-158/2024 Judecătoria Bălți sediul Central

Judecător: Natalia Foma

D E C I Z I E
în numele Legii

16 aprilie 2024 **mun. Bălţi**

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

În componența:
Președintele completului, judecătorul Ion Talpa
Judecătorii Oxana Mironov și Svetlana Șleahtițki

a judecat în ședință de judecată în ordine de recurs recursul procurorului în Procuratura mun. Bălți Natalia Bordei declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 28 februarie 2024 în cauza penală privind condamnarea lui:

Macovschi Vadim ***** cetățean al RM, studii, medii, nesupus militar, neangajat în cîmpul muncii, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, anterior judecat*;*

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal -

Nagorneac Vadim ***** căsătorit, studii superioare, supus militar, la întreținere 1 copil minor, neangajat în cîmpul muncii, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, anterior judecat,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal -

Cauza a fost examinată în baza art.364[1] Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare a cauzei:
În instanța de fond: 18.09.2023-28.02.2024;
În instanța de recurs: 21.03.2024-16.04.2024.
Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei și prevederile legale, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 28 februarie 2024 Macovschi Vadim a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și în baza acestei Legi, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 30000 (treizeci mii) lei, care urmează a fi achitată în beneficiul statului.

Potrivit art. 64 alin. (3^1) Cod penal, s-a explicat lui Macovschi Vadim că, el este în drept, în termen de cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie, să achite jumătate din suma amenzii indicate, în acest caz va fi considerat că sancţiunea amenzii este executată integral.

Sa aplicat în privinţa lui Macovschi Vadim măsura preventivă obligaţiunea de nepărăsire a ţării, care s-a menţinut până la întrarea sentinţei în vigoare.

S-a recunoscut vinovat Nagorneac Vadim de săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și în baza acestei Legi s-a stabilit acestuia pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, echivalentul a 30000 (treizeci mii) lei, care urmează a fi achitată în beneficiul statului.

Potrivit art. 64 alin. (3^1) Cod penal, s-a explicat lui Nagorneac Vadim că, el este în drept, în termen de cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie, să achite jumătate din suma amenzii indicate, în acest caz va fi considerat că sancţiunea amenzii este executată integral.

S-a aplicat în privinţa lui Nagorneac Vadim măsura preventivă obligaţiunea de nepărăsire a ţării, care s-a menţinut până la întrarea sentinţei în vigoare.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond a constatat că, Macovschi Vadim a săvârşit infracțiunea de huliganism, adică fapta prejudiciabilă prevăzută de legea penală, în următoarele circumstanțe:

La data de 30.04.2023, aproximativ la orele 23:20, cet. Macovschi Vadim de comun acord cu Nagorneac Vadim, 16.04.1990 a.n., și Corj Alexandru, 14.11.1979 a.n., fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se pe str.Pușkin 31 din mun.Bălți, pe teritoriul scuarului „Taras Șevcenko”, adică într-un loc public, care prin natura și destinația sa este accesibil și deschis publicului, acționând cu scopul încălcării ordinei publice, care s-a manifestat prin lezarea intenționată a normelor de drept şi morale de comportare în societate, care asigură securitatea personală a cetăţenilor, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările lor şi dorind în mod conştient survenirea acestora, în prezența mai multor persoane, în mod demonstrativ, au săvârşit acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o

obrăznicie deosebită, și anume, acționând din intenții huliganice, având un comportament agresiv, fără careva motive întemeiate, au iscat un conflict cu cet. Șova Petru, 01.07.2004 a.n., El Saidabdel Aziz Elgazar Mario, 05.02.2005 a.n., Poraico Vladislav, 10.08.2004 a.n., Cipurenco Silviu, 18.11.2005 a.n., strigând diferite cuvinte obscene în adresa lor, după ce continuând acțiunile sale ilegale, au aplicat violenţa asupra persoanelor indicate supra, aplicându-le multiple lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, astfel cauzîndu-le părților vătămate cet.Șova Petru, conform raportului de experetiză judiciară medico-legală nr.202310D0246 din 25.05.2023 leziuni corporale UȘOARE, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată, cet. Cipurenco Silviu, conform raportului de expertiză judiciară medico-legală nr.202310P0196 din 19.05.2023 leziuni corporale UȘOARE, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată, iar părților vătămate El Saidabdel Aziz Elgazar Mario și Poraico Vladislav le-au cauzat dureri fizice.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Macovschi Vadim întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal al RM – huliganism, *adică acțiunile intenționate, care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiunile, care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârşită de două sau mai multe persoane.*

De asemenea, pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond a constatat că, Nagorneac Vadim a săvârşit infracțiunea de huliganism, adică fapta prejudiciabilă prevăzută de legea penală, în următoarele circumstanțe:

La data de 30.04.2023, aproximativ la orele 23:20, cet. Nagorneac Vadim de comun acord cu Corj Alexandru, 14.11.1979 a.n., și Macovschi Vadim, 11.01.1987 a.n., fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se pe str.Pușkin 31 din mun.Bălți, pe teritoriul scuarului „Taras Șevcenko”, adică într-un loc public, care prin natura și destinația sa este accesibil și deschis publicului, acționând cu scopul încălcării ordinei publice, care s-a manifestat prin lezarea intenționată a normelor de drept şi morale de comportare în societate, care asigură securitatea personală a cetăţenilor, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările lor şi dorind în mod conştient survenirea acestora, în prezența mai multor persoane, în mod demonstrativ, au săvârşit acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, și anume, acționând din intenții huliganice, având un comportament agresiv, fără careva motive întemeiate, au iscat un conflict cu cet.Șova Petru, 01.07.2004 a.n., El Saidabdel Aziz Elgazar Mario, 05.02.2005 a.n., Poraico Vladislav, 10.08.2004 a.n., Cipurenco Silviu, 18.11.2005 a.n., strigând diferite cuvinte obscene în adresa lor, după ce continuînd acțiunile sale ilegale, au aplicat violenţa asupra persoanelor indicate supra, aplicându-le multiple lovituri cu

pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, astfel cauzându-le părților vătămate cet.Șova Petru, conform raportului de expertiză judiciară medico-legală nr.202310D0246 din 25.05.2023 leziuni corporale UȘOARE, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată, cet. Cipurenco Silviu, conform raportului de experetiză judiciară medico-legală nr.202310P0196 din 19.05.2023 leziuni corporale UȘOARE, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată, iar părților vătămate El Saidabdel Aziz Elgazar Mario și Poraico Vladislav le-au cauzat dureri fizice.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Nagorneac Vadim întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal al RM – huliganism, *adică acţiunile intenționate, care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiunile, care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârşită de două sau mai multe persoane.*

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond în termen a declarat cerere de recurs procurorul în Procuratura mun. Bălți Natalia Bordei, prin care a solicitat casarea parţială a sentinţei Judecătoriei Bălţi, sediul Central din 28 februarie 2024 în latura condamnării şi aplicării pedepsei lui Nagorneac Vădim în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei penale de către instanţa a cărei hotărâre a fost anulată, de către un alt complet de judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că, partea acuzării nu contestă calificarea acțiunilor inculpatului, deoarece cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută la art. 364[1] Cod de procedură penală, însă consideră că instanța de fond la aplicarea pedepsei nu a ținut cont de personalitatea inculpatului, în condițiile în care

Nagorneac Vădim a fost condamnat anterior pentru comiterea mai multor infracţiuni de huliganism şi anume: - prin sentinţa Judecătoriei Bălţi, sediul Central din 06.11.2019 s-a dispus ca procesul penal de acuzare a lui Nagorneac Vădim, în baza art.287 alin.(l) CP să fie încetat în baza art.55 CP - stabilindu-i amendă 150 u.c.; condamnat prin sentinţa Judecătoriei Bălţi, sediul Central din 30.10.2020 în baza art.287 alin.(l) CP - la 150 ore muncă neremunerată; prin sentinţa Judecătoriei Bălţi, sediul Central din 07.08.2023 s-a dispus ca Nagorneac Vădim să fie recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) CP, stabilindu-i pedeapsă sun formă de amendă, în mărime de 600 uc., echivalent a 30 000 lei.

Prin urmare, susține recurentul că, instanţă la stabilirea pedepsei urma să ţină cont de prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea crimei comise de

Nagorneac Vădim, faptul că anterior a comis infracţiuni similar, pentru care instanţa de judecată i-a aplicat pedepse sub formă de amendă şi muncă neremunerată în folosul comunităţii, astfel aplicarea repetat a pedepsei sub formă de amendă, nu-şi va atinge scopul, iar inculpatul nu va conştientiza gravitatea acţiunilor sale. Acest fapt se apreciază ca fiind o pedeapsă vădit neproporţională celor comise de către inculpat şi urmările produse, cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.75 Cod penal, din care rezultă, că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a Codului Penal şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii Generale a Codului Penal, iar la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de fond urma a ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influienţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Argumentele părților:

La data de 22 martie 2024, prin încheierea Curții de Apel Bălți, prin prisma art. 447 alin. (1) Cod de pr.penală, s-a comunicat participanților la proces că, recursul se judecă fără prezenţa părţilor la proces, tot odată în vederea examinării cauzei sub toate aspectele procedurale, prin esența art. 447 alin. (2) Cod de pr.penală, sa comunicat subiecților vizați în speță posibilitatea de a depune referință asupra recursului formulat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 28 februarie 2024.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinţei în baza materialelor dosarului, Colegiul penal consideră necesar de a respinge recursul acuzatorului de stat declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Bălţi sediul Central din 28 februarie 2024, ca fiind nefondat, reieşind din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 14) Cod de pr. penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364[1] alin. (10) și (11) Cod de pr. penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. Partea vătămată poate ataca cu recurs sentința, invocând doar erorile procesuale.

Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de pr. penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi

a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de pr. penală, judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: **respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: recursul este nefondat;**

Mai întâi de toate, instanța de recurs ține a puncta faptul că, sentința instanței de fond a fost contestată doar în latura condamnării inculpatului Nagorneac Vadim în comiterea faptei penale prevăzute de art. 287 alin. (2) lit.b) Cod penal, fapt pentru ce Colegiul penal prin prisma prevederilor art. 441 alin. (1) Cod de pr.penală, găsește necesar de a examina prezenta speță numai cu privire la persoana la care se referă declaraţia de recurs şi numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Astfel, instanţa de fond, chestionând inculpatul Nagorneac Vadim în ce privește recunoaşterea bazei probante administrate pe caz şi a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art.364[1] alin.(4) Cod de pr.penală, prin încheierea protocolară a admis cererea inculpatului pe motiv că din probele administrate, rezultă că fapta este stabilită, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz.

Inculpatul Nagorneac Vadim depunând în instanța de fond declarații consecvente referitor la faptele comise, a recunoscut pe deplin vinovăția imputată de comitere infracțiunilor încriminate.

Făcând o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt şi de drept ale cauzei prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală, Colegiul ajunge la concluzia privind legalitatea sentinței adoptate în partea încadrării juridice a acţiunilor inculpatului Nagorneac Vadim, în baza art. 287 alin.(2) lit.b) Cod penal – huliganism, *adică acțiunile intenționate, care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiunile, care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârşită de două sau mai multe persoane.*

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedre al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul consideră că, instanța de fond a adoptat o sentință legală şi întemeiată, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de pr.penală.

La fel, Colegiul penal reține că, sentința corespunde prevederilor art.384; 389; 364/1 Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

De asemenea, sentința nu a fost contestată nici în partea calificării faptei inculpatului și nici Colegiul penal nu a stabilit careva motive de a interveni în ea în ce privește aspectul încadrării acțiunilor inculpatului, apreciind-o ca fiind legală, adoptată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Potrivit textului recurentului înaintat de acuzatorul de stat se invocă că, pedeapsa stabilită sub formă de amendă nu va duce la corectarea lui Nagorneac Vadim în coraport cu personalitatea sa, fiind anterior în conflict cu legea penală, motiv pentru care se solicită casarea totală a sentinței instanței de fond cu remiterea cauzei la rejudecare.

Reieșind din motivele invocate în recurs Colegiul penal reține că, acuzatorul de stat este de acord cu starea de fapt stabilită de prima instanță, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu este de acord cu pedeapsa stabilită.

În acest sens, Colegiul penal reține că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Sentința în cauză a fost atacată în partea stabilirii pedepsei, motiv pentru care instanța de recurs se va expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în Cauza Albert vs. România din 16.02.2010 statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Nagorneac Vadim conform de art. 287 alin. (2) lit.b) Cod penal.

În continuare, reieșind din textul recursului înaintat de acuzatorul de stat, Colegiul penal consideră necesar de respinge recursul declarat de procuror în partea individualizării pedepsei inculpatului din următoarele considerente:

Cu referire la individualizarea pedepsei inculpatului, Colegiul penal verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, motiv din care recursul acuzatorului de stat urmează a fi respins ca nefondat.

Conform prevederilor art. 61 alin.(1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Potrivit alin. (2) al aceleiaşi dispoziţii legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Mai mult, urmează a fi reţinut că din dispoziţiile art. 75 alin.(l) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii Generale a Codului penal al RM.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare instanța accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă prevăzute în partea specială sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz Colegiul indică că, instanța de fond a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

În acest sens Colegiul relevă că, inculpatul Nagorneac Vadim și-a recunoscut vina, anterior a fost condamnat (f.d.110, vol.I), la evidența medicului narcolog/psihiatru nu se află (f.d.113, 115, vol.I), la domiciliu se caracterizează pozitiv (f.d.2, vol.II), are la întreținere un **copil minor, a.n.22.09.2015 ce dispune de grad de dizabilitate – severă** (f.d.3, vol.II), lipsa pretențiilor din partea părții vătămate – Șova Petru, care a solicitat aplicarea unei pedepsei non-privative de libertate (f.d.8-verso, vol.II), prezența circumstanțelor atenuante – recunoașterea vinovăției, prezența circumstanțelor agravante – săvârșirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară;

Astfel, speței sunt incidente prevederile art. 78 alin. (4) Cod penal, potrivit căruia în caz de concurs al circumstanţelor agravante şi celor atenuante, coborârea pedepsei până la minimul sau ridicarea ei până la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie.

Subsecvent se reiterează că, potrivit art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

În aceeași ordine de idei instanța de recurs reține că, pedeapsa prevăzută de Legea penală pentru infracțiunea săvârșită de inculpat prevede amendă în mărime de la 750 la 1350 unităţi convenţionale sau cu închisoare de până la 5 ani.

Astfel, reieșind din circumstanțele cazului Completul judiciar constată că, prima instanță just a conchis că scopul pedepsei poate fi asigurat și fără izolarea inculpatului de societate, prin stabilirea pedepsei sub formă de amendă în cuantumul nominalizat în dispozitivul sentinței.

Colegiul penal apreciază că, soluția instanței de judecată s-a întemeiat pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

La fel, prezintă relevanță și constatările CEDO în cauza Varga şi alţii vs. Ungaria din 10 martie 2015 (în special § 105), unde Curtea a concluzionat că „*nu este de competența Curţii să indice statelor modul în care ar trebui organizate sistemele lor politice şi închisoare penală. Aceste aspecte ridică o serie de probleme juridice şi practice complexe care, în principiu, depăşesc funcţia judiciară a Curţii. Cu toate acestea, Curtea ar aminti în acest context recomandările Comitetului de Miniştri care invită statele să încurajeze procurorii şi judecătorii de a folosi cât mai mult posibil alternativele la detenție, în scopul de a rezolva problema creşterii numărului deţinuţilor din închisori*” (a se vedea în special Recomandarea nr. R (99) 22 şi Recomandarea Rec (2006) 13 a Comitetului de Miniştri).

În Rezoluția Consiliului Europei nr. 65/1 şi în Recomandarea Consiliului Europei nr. (99)/22 s-a invocat „*principiul proporţionalităţii*”, textele evocate consacrând ideea potrivit căreia sancțiunea cu închisoarea constituie ultimul resort din punct de vedere al corecției penale.

Totodată, Consiliul Europei impune stabilirea „*unui set corespunzător de sancţiuni şi măsuri comunitare, posibil gradate în funcţie de severitate; procurorii şi judecătorii trebuie determinaţi să le folosească cât mai mult posibil*”.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Or, conform Regulii nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992 cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „*natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, decât să se țină seama de situația personală*”.

Potrivit, Recomandării nr. R(92)17, s-a consacrat expres caracterul de *ultimum remedium* al pedepselor privative de libertate, or art. 75 alin. (2) Cod penal, prevede că pedepsele privative de libertate au un **caracter excepțional** și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară pedeapsa cu închisoarea și o altă pedeapsă (alternativă) este insuficientă și nu și-ar atinge scopul.

De asemenea, Recomandarea Comitetului de Miniștri ai statelor membre referitoare la consistența la aplicarea pedepselor R(92)714 stabilește că, „***condamnările anterioare nu trebuie să fie folosite automat împotriva inculpatului***”.

În această optică, instanța de recurs constată faptul că, inculpatul Nagorneac Vadim până la depunerea apelului a executat pedeapsa stabilită acestuia sub formă de amendă, fapt confirmat prin ordinul de încasarea a numerarului nr. 346940889 din 01.03.2024 (f.d.41, vol.II), ceea ce indică că acesta a conștientizat gravitatea faptei, iar scopul legii penale a fost deja atins, nefiind în acest sens rațional de remite cauza la rejudecare în vederea emiterii unei noi soluții pe caz.

În această ordine de idei, Colegiul penal notează că, argumentele recurentului pe faptul că, anterior cel din urmă fiind condamnat iar pedeapsa stabilită nu este proporțională restabilirii echității sociale, nu constituie un factor cheie ce ar dirija automat plasarea subiectului de drept în mediul carceral, or pedeapsa sub formă de amendă de asemenea constituie o sancțiune din partea statului ce în opinia instanței va avea drept scop garantarea unei șanse asupra convingerii lui privind respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte pasibile de răspundere penală.

Or, având în vedere toate împrejurările cauzei instanța de recurs consideră că, pedeapsa sub formă de amendă o să convingă inculpatul de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Sintetizând cele relatate, Colegiul penal consideră că, instanța de fond a emis o sentință motivată și întemeiată în privința lui Nagorneac Vadim și i-a aplicat o pedeapsă echitabilă conform Părții Generale a Codului penal și în strictă conformitate cu prevederile Părții Speciale, care va atinge scopul legii penale, va restabili echitatea socială, va corecta condamnatul şi va preveni săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane, motiv pentru care analizând temeiurile nominalizate în raport cu motivele invocate în apel Colegiul penal constată că, acestea nu-și găsesc confirmarea la judecarea recursului declarat, neexistând motive temeinice de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate cu remiterea cauzei la rejudecare, din care considerente sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 28 februarie 2024 urmează a fi menținută fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 449 alin.(1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul procurorului în Procuratura Bălți, Natalia Bordei declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 28 februarie 2024, în cauza lui Nagorneac Vadim și a lui Macovschi Vadim Serghei**,** se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului **Ion Talpa**
Judecătorii: **Oxana Mironov**
Svetlana Șleahtițki